

Ik vroeg in naam van de schoolbestuurder de Heer Borlé of er niets kon gedaan worden voor de bevolking daar het alert soms niet afgeblazen werd of in de niet officiële schuilplaatsen niet gehoord werd, in dergelijke schuilplaatsen bevonden zich meestal ouderlingen en pasgeboren kinderen met hun moeders. Heer Smidt antwoordde mij dat daar niets kon voor gedaan worden. Daarmee was de bevolking afgescheept en door die Heren aan hun lot overgelaten. Mensen die doorgaans enkel hun eigen persoontje in veiligheid trachten te houden en zich niet wagen om in de puinhopen hun gevallen medeburgers ter hulp te snellen zijn doorgaans babbelkousen die van de werkelijke gang der reddingszaken niets afweten. Zo werd er gepraat dat de bemanning van de P.L.B. zich 's avonds uit de voeten maakte met de auto's van de brandweer ~~xxx~~ terwijl dit enkel op order gebeurde van brandweerverste DEVESTER om het materiaal te sparen dat anders zoals in 1940 helemaal zou verwoest geweest zijn.

Men wist van alles van de P.L.B. te vertellen, maar ik en andere ooggetuigen weten dat die jongens onder de bevelen van hun overste ten volle hun plichten volbracht hebben als pompiers-brancardiers, schouwers in de puinhopen, hebben zij menig fortuin gered en vele slachtoffers uit de puinhopen gehaald die daarna overgenomen werden door de paters, om naar de klinieken gevoerd te worden.

Donderdag 25 Mei ! Gedurig in alert! Om 11 uur 15' ~~op~~ hevig bombardement op Leuven en omliggende. De laatste tien minuten hevig gemित्रailleerd; deze aanval duurde tot 12 uur. De vliegers vlogen boven de stad op ongeveer 500 meter hoogte . Den volgenden nacht is zonder alert doorgegaan.

Vrijdag 26 Mei ! Vanaf 13 uur heeft men de niet ontplofte bommen, die gevonden werden op de spoorwegen en andere plaatsen, laten springen.

Vrijdag nacht 26 Mei alert om 23 uur 30' alert. Duurde tot 2 uur in den nacht. De volgende dagen gaan door met alerten die soms drie tot twee uur duren, ook in den nacht. Onmogelijk een behoorlijk werk te verrichten. Het is de huis moeders onmogelijk voor de eetmalen te zorgen zonder zich bloot te stellen onder hun huis begraven te worden, bij verrassing wanneer zij niet tijdig hun schuilplaatsen kunnen bereiken. Het is pijnlijk om zien, de ellende waar kleine kinderen zijn die niet kunnen verzorgd worden en door het schieten van de luchtafweer en gerommel der bommen uit den slaap gerukt worden. Zo gaan de verdere dagen door.

Juni!.... De dagbladen melden dat op 6 juni in de ochtenduren de invasie begonnen was op den op Fransen bodem. Dagen, weken, maanden, was de eens zo bevolkte en levendige Diestsestraat als een dode wijk. Gans de stad is bij valavond door zijn inwoners verlaten; wat mijzelve betreft, ik heb mijn woonst niet verlaten zoals in 1940, alhoewel ik er verschrikkelijk